

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
28. april 2021

J nr. 2021 - 1389

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af 27. april 2021 stillet mig følgende spørgsmål L 148 nr. 65, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Egge Rasmussen (EL).

Spørgsmål 65

Vil ministeren uddybe henvisningen til et forligskredsmøde den 25. september 2020, som indgår som et centralt argument i svaret på spm. 55 med hensyn til, hvorledes dette specifikt kan begrunde, at forligskredsen har tiltrådt:

- (a) at der ses bort fra, at det særlige ved VE-fællesskaber er, at de etablerer en nærhed mellem produktion og forbrug, som afgørende for at skabe bæredygtige løsninger ved at nedbringe netomkostninger og tab og udnytte de lokale potentialer for VE-baseret produktion af energi, herunder elektricitet,
- (b) at der (jf. det nyeste bekendtgørelsesforslag, der aktuelt er i høring) sættes lighedstegn mellem borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber, og
- (c) at ministeren ikke ønsker at implementere reglerne for VE-egenforbrugere i dansk lovgivning (udover at fjerne identitetskrav, jf. svar på spm. 57)?

Svar

I forhold til delspørgsmål a) bemærker jeg, at implementeringsmodellen og rammerne for bemyndigelsen blev drøftet og tiltrådt i forbindelse med forligskredsmødet 25. september 2020. Der var dog ikke en teknisk drøftelse af de enkelte bestemmelser, der skulle fremgå af bekendtgørelsen.

Ift. energifællesskabernes mulighed for at nedbringe netomkostninger og tab, er netvirksomhederne forpligtede til at udvikle en tarif, der afspejler de fordele og ulemper, som fællesskaberne medfører for netdriften, hvilket er beskrevet i lovbetragtningerne til L 148. Denne forpligtelse gælder allerede vedrørende tarifiering af borgerenergifællesskaber, og vil tillige gælde for VE-fællesskaber, hvis lovforslaget vedtages. Jeg henviser i øvrigt til mit svar på spørgsmål 63 i forhold til tarifiering af VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber, når disse er etableret med indbyrdes nærhed mellem produktion og forbrug.

I forhold til delspørgsmål b) bemærker jeg, at vi på forligskredsmødet blev enige om, at implementeringen af VE-fællesskaberne skulle følge implementeringen af borgerenergifællesskaberne, som vi implementerede i december 2020. Med L 148 og tilhørende bekendtgørelsesforslag har vi implementeret energifællesskaberne efter ensartede principper.

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2800
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

Side 1/2

Derudover bemærker jeg, at der efter de foreslåede regler vil være lighed mellem et borgerenergifællesskab, der ejer et VE-anlæg, hvor der produceres elektricitet, og hvor der er nærhed mellem produktion og forbrug og et VE-fællesskab, der producerer elektricitet, når der ikke indgår en mellemstor virksomhed. Derfor foreslås energifællesskaberne også reguleret i samme bekendtgørelse.

VE-fællesskaber, der producerer elektricitet, og hvor deltagerkredsen indeholder en mellemstor virksomhed, har derimod ikke lighed med borgerenergifællesskaber, fordi mellemstore virksomheder ikke kan indgå i borgerenergifællesskaber. VE-fællesskaber, som ikke producerer elektricitet, har heller ikke lighed med borgerenergifællesskaber, fordi et borgerenergifællesskab alene kan producere elektricitet.

Som også delvist redegjort for i svar på spørgsmål 63, er der mange ligheder mellem direktivbestemmelserne for hhv. VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber, hvorfor de foreslås reguleret ens i det omfang direktiverne tillader det. Dette sikrer ensartethed i anvendelsen af fællesskaberne og klarhed omkring rettigheder og pligter for fællesskaberne uanset om de fungerer som borgerenergi- eller VE-fællesskaber. Det sikrer også, at vi på et senere tidspunkt let kan justere reglerne med virkning for begge fællesskaber, hvis dette skulle blive nødvendigt.

I forhold til delspørgsmål c) er det ministeriets vurdering, at de rettigheder, der vedrører VE-egenforbrugere efter VE II-direktivets art. 21, allerede eksisterer efter de eksisterende danske regler med undtagelse af retten til at være VE-egenforbruger, selvom VE-anlægget ejes af en tredjepart. Med undtagelse af den foreslåede ophævelse af identitetskravet, der sikrer, at VE-egenforbrugere også kan egenforbruge fra VE-anlæg ejet af tredjepart, vurderes der dermed ikke at være behov for at indføre nye regler eller justere eksisterende regler. Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af spm. 64.

Med venlig hilsen

Dan Jørgensen